

CONSTITUTIONES

REGALIS, EXEMPTÆ AC NULLIUS DIÆCESIS

ABBATIÆ

SANCTI MAURITII AGAUNENSIS

GENEVÆ,

EX TYPIS A. L. VIGNIER.

1831

CONSTITUTIONES

REGALIS, EXEMPTÆ AC NULLIUS DIÆCESIS

ABBATIE

SANCTI MAURITII AGAUNENSIS

ORDINIS CANONICORUM REGULARIUM SANCTI AUGUSTINI

CONGREGATIONIS LATERANENSIS.

Quicumque hanc Regulam secuti fuerint
Pax super illos et Misericordia.
S. Paul. ad Gal. 1. 16.

GENEVÆ,
EX TYPIS A. L. VIGNIER.

1831

CONSTITUTIONES

REGALIS EXEMPTÆ AC NULLIUS DIÆCESIS

ABBATIÆ

SANCTI MAURITII AGAUNENSIS.

PARS PRIMA.

CONSTITUTIONES COMMUNES COMPLECTENS.

CAPUT I.

DE DISPOSITIONE TEMPORIS.

1. CUM orationibus et divinis laudibus instare debeant Canonici regulares, horis et temporibus constitutis, ideo surgent, æstate, horâ quartâ, hieme vero horâ mediâ quintâ.

2. Exactâ a primo surgendi signo, horâ dimidiâ, dabitur secundum Campanæ signum, adorationem et meditationem in oratorio ab omnibus instituendam, spatio dimidiæ horæ; quâ finitâ, psallitur Matutinum cum Laudibus, et Prima cantatur.

3. Dein usque ad Missam Canonicalem, quisque cubiculo suo decenter composito reliquum temporis sedulò impendat officio suo, studiis, lectioni aut orationi privatæ juxta superioris dispositionem.

4. Horâ nonâ diebus communibus, mediâ vero decimâ, diebus jejunii, cantantur Horæ et Missa Canonialis juxta rubricas romanas.

5. Expletis officiis, cum modestiâ ad refectionem pergant, et sacræ intenti lectioni, sub silentio refocillentur. Post

prandium hora recreationis colloquiis honestis et utilibus insumatur. Omnes dein pergant ad cellulas, officiis aut aliis occupationibus viro religioso dignis se exercent, nec ullus religiosus, tunc, id est, tempore silentii, cum externis otari et permanere præsumat, nisi de licentiâ superioris vel ex officio suo ad id teneatur.

6. Horâ tertiâ, pulsatur signum vesperarum, quibus cantatis, exercitia studiaque utilia resument. Serò dicitur vel cantatur completorium, nisi aliter superiori visum fuerit.

7. Horâ sextâ, vel mediâ septimâ, juxtâ superioris dispositionem, sumatur cæna seu refectio, quâ expletâ, erit recreatio et commune colloquium.

8. Horâ octavâ in oratorio convenienter, post assignatam diei sequentis meditationem, peragant omnes examen conscientiæ, et recitatis solitis precibus serotinis, cellam suam quisque adeat cum silentio, et in pace Domini requiescat.

CAPUT II.

DE OFFICIO ET CULTU DIVINO.

1. Cum ea, quæ ad immediatum Dei cultum pertinent, in viridi observantiâ præcipuè a Canonicis regularibus ad id institutis, præstanda sint, omnia quæ ad Dei laudem et SS. Missæ sacrificium spectant, maximâ cum reverentiâ et decentiâ perficiantur.

2. Dato cujuslibet Horæ signo omnes Ecclesiam summâ cum alacritate petant, imperfectam etiam litteram relinquentes, nisi quis infirmitate aut aliâ justâ causâ, et a superiore approbatâ abesse cogatur, quod et de ipsis officiariis Monasterii (quibus suo exemplo præire debent superiores) intelligendum est, ut nempe servitium divinum præstantius, cum majestate et populi ædificatione adimpleatur. Si quis verò choro et orationi et aliis exercitiis communibus non interfuerit, superiorem de absentiae causâ quam primum certum faciat, veniam postulet si culpabiliter abfuerit.

3. In loco consueto congregati, factoque a superiore signo, bini ingrediantur ante sanctuarium genuflectentes, ad

proprium sedile accedant, et tam decenti ordine concinant, ut juxta Gregoriani cantûs modulos cœlestis psalmodia audientium animos ad devotionem excitet.

4. Alternantibus vicibus, cantantes aut psallentes in medio ac in fine cujuslibet metri et versiculi pausam servant. Nullus cantum acceleret aut protrahat, demptâ solemnitatum differentiâ nec a choro discedat nisi ob legitimam causam, nihil sit affectatum, sed omnia modestiam sapiant, et piam gravitatem.

5. Sacræ ceremoniæ, Rubricæ Breviarii ac Missalis romani sanctè servantur; Missæ canoniali singulis diebus celebrandæ nec occasione alterius Missæ omittendæ, omnes non legitime impediti intersint.

6. Si quid sit in officio divino corrigendum, id magnâ cum discretione fiat, et solum ab eo cujus est facultas; qui autem se errasse cognoverit, licet non corrigatur se ipsum corrigat.

CAPUT III.

DE ORATIONE ET EXERCITIIS DIVINIS.

1. Orationem et pia alia exercitia omnes summo affectu et animi fervore prosequantur, et quod huic nostræ Religionis mortificationis deest, interno Dei cultu, spiritûs ac voluntatis in eum elevatione, compensent. Ideo hujusce domûs Canonici quotidie per aliquod tempus piæ alicujus libri spiritalis lectioni incumbant, quam subsequatur aliquâ fervens oratio in honorem B. M. V. juxta cujuslibet devotionem.

2. Ut autem sacerdotes dignius ac tutius ad tremendum altare accedere valeant, frequenter peccata sua confitebuntur; et si quis fortè ultra mensem sacramentalem confessionem distulisse deprehenderetur, paternè a superiore esset monendus. Qui verò sacerdotes non sunt, singulis diebus dominicis et festis solemnioribus ad arbitrium superioris, confessione sacramentali præmissâ, sacræ mensæ accumbant.

3. Denique singuli simul canonici Claustrales, singulique simul Beneficiarii quolibet anno in Abbatiali domo, exerci-

tiis spiritualibus, per octo saltem dies integros, vacabunt, secundum præscriptum ab Abbate exercitiorum ordinem, nec omittant tunc ab ultimâ saltem generalem confessionem peragere, si ita patri spirituali, quem ex approbatis ad id ab Abbate seligent, expedire videbitur.

CAPUT IV.

DE VOTORUM, REGULÆ ET CONSTITUTIONUM OBSERVANTIA.

1. Cum basis statûs regularis sint vota, quibus sedulò non observatis, totum Religiosæ disciplinæ ædificium corruat necesse est. Hinc Canonici a minima infractione careant. Quin imò novo animi fervore semper ac fideliter ad ea quæ Altissimo promiserunt, adimplenda instant.

2. Studeant igitur omnes etiam in minimis fideles esse, singula Regulæ S. Augustini præcepta, nec non omnia, quantum fieri poterit, his constitutionibus inserta statuta exequi, non sicut servi sub lege, sed sicut liberi sub gratiâ constituti, nec ullus ejus sensum illa explanando evertat.

3. Singulis annis vota renoventur, legendo in Capitulo generali, factâ S. Spiritûs invocatione, formulam Professionis. Constitutiones in qualibet Angaria in refectorio legantur.

CAPUT V.

DE PAUPERATE.

1. Pauperes sint spiritu, internâ et externâ rerum abdicatione, ne post mundi spretus, magna animi constantia, opes, hæreant amplexi minimis. Adeo enim votum paupertatis, seu proprii carentia est evangelicæ perfectionis et regularis professionis portio, ut si quis proprium diceret, absque dubio alienum se faceret ab electis Dei, unde si quæ forte ex hujus emissionem oriantur incommoda, ea æquanimiter imo et alacriter sunt toleranda.

2. Nullus pecunias vel quid aliud accipere occultè vel retinere, vel impedire per se vel per alium audeat. Si quis autem præmissis legitimis informationibus contra fecisse

convictus fuerit, furti iudicio condemnatur. Ideo nemo quicquam clausum sine superioris facultate habeat, paratusque sit promere, ostendere et tradere superiori quotiescumque id requisierit, ut de eo ad voluntatem ipsius disponatur.

3. Prohibetur ne quis religiosus claustralis præsumat celebrare intra limites hujus collegii et agaunensis parochiæ cum intentione faciendæ retributionis suæ, nisi speciali Abbatis licentiâ sit præmunitus.

4. Inhibitum est in virtute S. obedientiæ et sub pænâ privationis per duos annos a voce tum passivâ tum activâ, ne quis Religiosus subripiat ex cubiculis tabulas, sedilia et alia mobilia sine expressâ superioris licentiâ. Pariter quæ sibi ipsi occasione professionis comparaverit, obtentâ prius superioris licentiâ poterit ad alia cubacula transferre. Par pæna contra eos qui ad beneficia deputati mobilia quæcunque exportant sine eadem facultate.

5. In virtute pariter S. obedientiæ prohibetur Rdis Canonici pecuniam incio superiore retinere, vinumque furtive, id est, sine ejus licentiâ petere aut subripere et extraneis præbere, atque alia quomodocumque contra votum paupertatis agere.

6. Nec a peccato contra votum paupertatis immunes se fore putent illi omnes velqui res sibi ad usum concessas aut suæ curæ commissas, culpabiliter destrui aut deteriorari sinerent, aut in illicitos, vanos, superfluos usus converterent, vel qui res communitalis usibus destinatas dilapidarent aut in earum consumptionem culpabiliter influerent, vel beneficiarii aut officarii Monasterii qui legitime requisiti administrationis suæ rationem reddere renuerint, vel denique superiores ipsi qui hæc scienter tolerarent, habitâ tamen quantitatis, materiæ et culpæ ratione, corripere negligendo.

7. Ut autem detestandæ proprietatis tollatur occasio, fas sit per procuratorem subministrare singulis religiosis quod necessarium erit ad sibi comparandum atramenta, papyra, aliaque necessaria mobilia minoris momenti sicut conveniens atque secundum cujuslibet religiosi ægestatem ac munera judicabit.

Prohibetur autem sub pœnâ privationis ab hac obventionē ad arbitrium superioris, ne impendatur lusui aut usui cuicunque viri religiosi minus digno. Aliunde vero ne quærimoniis ansa detur, victum et vestitum aliaque (exceptis supra designatis) statui ipsorum necessaria per officarios monasterii ad id deputatos de mandato Abbatis sine murmure distribuantur juxta singulorum indigentiam. Ad hoc, ut accuratius id præstetur, Abbas vestiario associatus bis saltem in anno Canonicorum cubicula sedulò visitet, et perspiciat quid in mobilibus, vestibus, aliisque eorum necessitatibus desit aut quid habeant superflue, provideatque paternè ut quisque habeat quod ipsi opus fuerit.

8. Quoad peculium beneficiatorum ex eorum in suis beneficiis parcimoniâ proveniens et de quo annuatim rationem reddent, apud ipsos fas sit retinere; quod si ad abbatiam quacunque ex ratione vocati fuerint, in archivii capsulâ deponatur. At si dem ad aliquod beneficium iterum deputentur ipsis denuò restituatur si in beneficio adsit commune depositum, si autem non adsit, debent canonico ea omnia suppeditari quæ illi in novo beneficio necessaria esse credantur. Cætera relinquat in Archivii capsulâ.

CAPUT VI.

DE CASTITATE.

1. Pervigili studio et cura nitantur canonici angelicæ virtutis candorem illibatam conservare atque ab omni specie turpitudinis quam longissime remoti esse, Regulæ memores Cap. 4.

2. Omnes conversationes suspectas in primis fæminarum devitent, ubi verò necessitas alloquendi mulieres fuerit, paucis absolvatur verbis, non in loco occulto, nec sine licentiâ maxime in colloquii exedrâ.

3. Nemo nec de superioris licentia audeat mulierem cuscumque statûs et conditionis intrâ Monasterii claustra introducere, quacunque occasione; et qui hoc attentaverit,

ultrà excommunicationis incursum, per quinquennium vocis passivæ et activæ privationem ipso facto incurrat.

4. Nullus extra claustra inconsulto Abbate aut ejus vices gerente, sub pænâ ipsi arbitrariâ præsumat abire, id que inviolabiliter quotidie observetur.

CAPUT VII.

DE VOTO OBEDIENTIÆ.

1. Summa reverentiâ omnes Canonici Abbatem prosequantur ejusque mandata quocunque modo sibi intimata suscipiant nec minori alacritate exequantur; suasque voluntates in manibus superiorum dignoscentes, veluti subditi superiori, filii patri.

2. Nemo præcipienti Abbati aut ejus vices gerenti audeat repugnare aut contradicere in his quæ tendunt ad Regulæ et constitutionum observantiam et quæ sunt æquitati conformia, sed prompto animo quod sibi commissum est, adimpleat. Qui verò contra fecerit, arbitrio superioris et juxta culpæ mensuram puniatur.

3. Quod si tenore predictæ disciplinæ viderit Abbas inobedientes, contumaces aut hujus modi domum subvertentes nolle se corrigere, emendare, juxta juris monita, eos excommunicationis sententiâ compescat; et si quis incorrigibilis fuerit, eum a fratrum consortio seget.

CAPUT VIII.

DE CONVERSATIONE.

1. Unionem et charitatem in domino summopere diligant et custodiant, nihil admittentes quod ei adversetur. Sint sibi invicem affabiles, mansueti, benevoli in verbis et factis, omnem dilectionis sinceritatem testantes, honorem pro cuiusque statu secundum Regulæ præceptum sibi exhibeant, præsertim superioribus.

2. Unusquisque tam in Monasterio quam extra studeat in omnibus actionibus suis, sive confratribus, sive externis,

speculum fieri optimi exempli; nemo exiens extrà claustra negligat se modestis et decentibus vestibus operire, mente et corpore rectè compositus, modestus ubique incedat, ita ut bonus odor evadat omnibus, et seculares ex Canonico-
rum conversatione, ædificationis habeant utilitatem.

3. Loca, occupationes, societates, quæ non essent bono exemplo, sedulò evitent, nisi ad eorum salutem accedere teneantur: tum omnia modestiam ac Statùs religiosi sanctitatem sapiant.

4. Cum in Capitulo, vel alibi opinionum varietas extiterit, invicem cedant, aut si ob justitiam et veritatem sententiam suam tenere et confirmare debeant, cum omni modestiâ et tranquillitate id faciant, parati cuilibet voluntatem et judicium submittere potius quam charitas fraterna violetur.

CAPUT IX.

DE SILENTIO ET RECREATIONE.

1. Cum labiorum decus sit, ac præcipue quietis et mensertis custodia, strictissimum silentium, ideo inviolabiliter servetur in choro, in sacristiâ, in refectorio et Dormitorio cæterisque locis Monasterii extra horas recreationum nec murmur et strepitus impediatur orantes vel studentes, quando verò necessitas, charitas aut justa causa exegerit ut silentium resolvatur, utantur voce non ultra modestiæ religiosæ terminos elatâ.

2. Præter horas post refectionem recreationi concessas ordinarie, binis infra hebdomadem diebus a prandio usque ad vespas habeatur recreatio in communi intra vel extra Monasterium juxta superioris dispositionem, nunquam vel rarissime diebus festivis. Ultra has insuper animi relaxationes erit penès Abbatem alias concedere longiores pro personarum meritis et necessitatibus.

3. Canonici itinerantibus provideatur de viatico et vestitu honesto habitâ ratione temporis et itineris; at meminerint in victu et expensis colere paupertatem nec in alios usus pecunias expendant. Statimque ut domum redierint pecunias

et alia sibi commissa superiori tradant, eique fidelem expensarum rationem reddent. Itinerantes studiose attendant ad illud regulæ ; *in incessu, statu, etc.*

CAPUT X.

DE REFECTORIO.

1. Ut omnia honeste et secundum ordinem procedant, omnes in communi mensâ legitimo et approbato impedimento non detenti, tam mane quam vespere convenient cibum in silentio et humilitate quasi dona Dei percipientes sumpturi.

2. Lectioni eo tempore fieri solitæ sedulò attendant, ut juxta Regulam animus cum corpore reficiatur. Ideo rarò intermittatur, legaturque ab initio mensæ unum capitulum aut ejus pars ex SS. Bibliis, in fine addatur sententia ex Thomâ a Kempis.

3. In refectorio omnia sint munda, tempori et loco aptata; mensisque nihil desit quantum facultas permittet. Servetur tamen in cibus sobrietas et discretio, suadente necessitate cum valetudinariis, senibus et aliis, etc. Liceat matutinis horis extra tempus jejunii, pro cujuscumque necessitate modicum panis et vini vel quid aliud in refectorio sumere, per modum medicinæ.

4. Servetur præter jejunium Ecclesiasticum, etiam in Vigiliâ S. Augustini Patris Nostri.

5. Cum aliquando conveniat et opus sit hospitari extraneos, vel ad convalescendum invitari ad communem mensam cum religiosis; nullus tamen id præsumat nisi superior aut de ejus licentiâ, ita postulante necessitatis et charitatis ordine et tunc plus cupiant invitatis placere pietate ac religiosâ frugalitate quam immoderatis epulis.

6. Omnibus Canonicis tam Beneficiariis quam Claustralibus sub gravi penâ prohibetur, nisi fuerint in itinere constituti, ingressus in quancumque tabernam, absque speciali licentiâ Abbatis, quam nec concedat nisi ex causâ rationabili, vel nisi ab bonum tum spirituale tum temporale proximi fuerint fortasse charitate christianâ coacti in cauponam ingredi.

CAPUT XI.

DE DORMITORIO.

1. Cubent omnes in dormitorio; cubilia tot sint quot religiosi, in quibus paupertati canonicorum et necessitati omnia congruant.

2. Cubilia sint munda; nullus, pulsato prius ostio, aperiat, nisi qui intus est signum ingrediendi dederit. De nocte verò, indicto silentio, alterius cubiculum ingredi, nisi de licentiâ superioris, nec introducere vel ibi retinere seculares clausis januis, præsumat. Cum quis se absentare contigerit, superiori clavem cubiculi sui consignet.

3. Nullus e cubiculo indecenter vestitus egrediatur, aut ita cubiculum suum claudat ut extrinsecus aperiri non possit.

4. Nullus ex Canonicis Beneficiariis aut Vicariis Agaunum veniens extra Abbatiam cubet.

5. Lampas ardens in dormitorio totâ nocte accensa luceat.

CAPUT XII.

DE CORRECTIONE FRATERNA ET CAPITULO CLAUSTRALI.

1. Impossibile cum sit spiritalem Monasterii statum illæsum servari nisi maturo consilio defectibus occurratur et bene plantata foveantur, ob id ipsum, qualibet quindenâ, seu bis in mense, die ab Abbate assignando, capitulum, præmisso campanæ signo congregetur, cui omnes claustrales teneantur intervenire.

2. Factâ S. Spiritûs invocatione, ibi veluti speciali congressu, præter extraordinarios casus, et negotia tractetur et examinetur de regulari observantiâ custodiendâ aut stabi-
liendâ, de divino cultu promovendo, de spiritali ac etiam temporali Monasterii statu, an quidquid in prioribus capitulis fuerit decretum et suæ fuerit demandatum executioni.

3. Exinde Abbas seniores sciscitetur ut in conscientiâ et coram Deo declarent si quid evenerit contra regularem observantiam, aut si quid pro illa observantia suggerendum

sit, vel quid boni promovendi, malive vitandi occurrat consilium.

4. Graves tunc religiosi, non propalatis transgressorum nominibus, nemineque indicato, ostendant forte emergentes abusus, eradicarique instant.

5. Si errantes tali provisione et tacità admonitione nihil profecerint, ne vereantur ipsimet discreti transgressorum nomina pandere, ut tanquam ab Abbate correpti et non emendati puniantur. Sic quisquis a primo usque ad novissimum super alium invigilando habebit meritum custodiendi fratrem suum ne pereat.

CAPUT XIII.

DE INFIRMIS.

1. Cura magna et charitas infirmis impendatur, locus amœnus, commodus, saluber provideatur, in quo curari et sanari queant. Præfectus valetudinarii et alii confratres ipsis sollicitè ministrent eosque sæpe visitent, verbis salutis et consolationis eos foventes, ad patientiam et sanctam resignationem excitent, et de superioris consilio medicus advoce-
tur.

2. Dum mentis erit compos, si quam habuerit administrationem, procurentur tum actorum tum agendorum necessariae notitiæ.

3. Nihil eorum quæ ad ægroti salutem medicus judicaverit, quantum facultas suppeditet, prætermittatur.

4. Confiteantur et communicent durante morbo, qualibet hebdomada idque majori sollicitudine cum vis morbi augeatur, et cum imminet mortis periculum, præter alia sacra mysteria Extrema-Unctio, tempore debito erit administranda, et confratres adesse curabunt.

5. Fiat collecta pro infirmis, et quoties Abbas infirmatur, fiat etiam in ecclesiis unitis, in imminenti mortis periculo, oretur pro felici exitu, et cuilibet infirmo, quoties opportunum fuerit, detur absolutio generalis et indulgentia plenaria.

CAPUT XIV.

DE DEFUNCTIS.

1. Quam primum quis e vivis excesserit, ejus obitus aliquo manifestetur signo, et relictis qui funeri præstò sunt, reliqui ad ecclesiam se conferant, pro defuncto oraturi, qui nondum celebraverint, eo die pro defuncto missam celebrent, nisi pro fundatoribus applicare teneantur.

2. In die sepulturæ officium defunctorum et missa solemniter in choro cantentur, prout dies et tempus permittet, omnes sacerdotes etiam Beneficiati suffragia statuta persolvant et persolvi faciant.

3. Mortuo Abbate, solennes exequiæ pro illo tam in ecclesiâ monasterii quam in aliis illi unitis celebrentur cum octavâ die et anniversario. Et quilibet sacerdos canonicus quater celebrabit. Clerici ter officium defunctorum, Laici ter rosarium orabunt. Pro aliis verò religiosis, quilibet sacerdos ter celebrabit, clerici bis officium defunctorum, laici bis rosarium recitabunt, et singulis annis fiat anniversarium pro Abbate in Monasterio.

4. Pro patre et matre cujuslibet canonici post eorum obitum solennis Missa in Abbatia cantetur et eorum filiis ter pro quolibet celebrare permittatur.

CAPUT XV.

DE HABITU ET TONSURA.

1. Vestis exterior seu tunica sit talaris ac pretii communis, coloris nigri, honesta tamen; quod etiam observetur in cæteris indumentis, ut nihil superfluum ac religiosæ paupertati, quæ clericos religiosos decet repugnans in vestitu reperiatur.

2. In omnibus vestibus, eadem modestia et uniformitas tam quoad materiam quam quoad formam, tum a claustralibus, tum a Beneficiariis omninò servetur et servari fa-

ciat Abbas, gravibus etiam pœnis ac præsertim vestium prohibitarum spoliatione in transgressores animadvertendo.

3. Nulli canonico nisi in itinere constituto liceat veste breviori uti, eaque ipsa tunc modesta sit nec ullatenus seculi luxum redoleat, et ita deferatur ut semper pateant insignia canonicorum regularium, tonsurâ ordini conveniens, breviores capilli, collaris clericalis, habitus religionis, seu parvum rochetum lineum, ne incurrantur pœnæ in jure latæ contra temerè dimittentes aut occultantes habitum suæ religionis.

PARS SECUNDA.

DE ADMITTENDIS AD RELIGIONEM.

CAPUT I.

DE EXAMINE RECIPIENDORUM.

1. Quantum religioni prodest admissio bonorum et utilium, tantum nocet, imo magis acceptio inutilium. Quare magnâ cum curâ et discretionem invigilabit Abbas, ut non solum malos sed etiam inutiles rejiciat.

2. Non recipiantur nisi qui saltem decimum quintum annum expleverint, de quibus constet sponte, non coactè ad talem vocationem accessisse, et ex legitimo matrimonio natos, in aliâ religione non fuisse professos, aut ab illâ dimissos. Non admittantur incurabili morbo ac habituali laborantes, notabiliter afflicti, et corpore diffformes, claudi, surdi, oculis debiles, etc., serioque admoneantur ut manifestent, si habeant hujusmodi morbum, sub pœna dimissionis, juxta S. Canones quoties comprehensum fuerit. Superiores ante oculos semper habeant, et decreta concilii Tridentini, et constitutiones a S. Sede approbatas, ne nimia sine delectu

adsit facilitas recipiendi quoscunque religionis ingressum petentes.

3. Perquisitio fiat stricta de eorum moribus et vitâ ante-acta, an bonæ sint indolis, grammaticalibus et humanioribus saltem litteris bene instructi, quique spem quandoque in egregios religiosos evadendi præbeant.

4. Factâ prius diligenti inquisitione ut præfertur, ad novitiatum admittantur cum Canonicis professis ad vitam et communia colloquia, in habitu seculari aliquo tempore permanebunt, prout prælato expedire videbitur.

5. Interim prudenter exerceantur circa abnegationem propriæ voluntatis et opera humilia. Præstat enim unum aptum rejici, quam unum inutilem aut malum admitti.

6. Tandem si in sancto proposito perseverent, post solita exercitia spiritualia, intra quæ per confessionem generalem suam conscientiam expurgare non omittant, habitu religioso ab Abbate induantur, modo et ritu hactenûs usitatis.

CAPUT II.

DE INSTITUTIONE NOVITIORUM.

1. Novitiorum magister sit pius, prudens, ut sciat animos Deo lucrari, tyrones in religiosos constantes informare, ipsosque verbo et efficaci vitæ exemplo ad evangelicam perfectionem dirigere.

2. Per totum probationis annum taliter exerceat novitios ut probent asperitatem religionis, curabitque eorum ingenium, indolem, mores et propensiones funditus pernoscere et prudenti industriâ corrigat emendanda.

3. Singulo trimestri, durante novitiatu, fiat scrutinium de moribus, vitâ, qualitatibus novitiorum, et discutiatur an quisquis sit ad professionem admittendus, vel rejiciendus, vel de quibusdam corrigendus.

4. Decimo novitiatus mense finito, ac decimo octavo ætatis anno completo, renovetur supradictum scrutinium et definitivè aut admittatur aut rejiciatur, aut etiam si justa adsit causa ad tempus differatur. Advertant Capitulares Deo

rationem esse reddituros in iis admittendis aut rejiciendis.

5. Quoties major suffragiorum pars pro admissione steterit, et si novitius perseveret, Abbas per se vel per alium coram se in privatis colloquiis ante oculos profitendi ponat tenorem vitæ per eum usque ad mortem ducendæ.

6. Præter summam octodecim ludovicorum pro alimenterum expensis anni probationis, exigatur adhuc aliqua supellex honesta.

7. Completo itaque probationis anno, ab Abbate sine legitimâ causâ non prorogetur tempus professionis, sed more ac ritu usitatis, et juxta formam in fine regulæ exaratam, profitentur.

CAPUT III.

DE DONATIS SEU CONVERSIS.

1. Conversi non recipiantur, nec admittantur ad novitiatum, nisi præviis iisdem suprâ dictis diligentis et vigesimo ætatis anno, nec ad professionem, nisi duobus annis novitiatus completis.

2. Eodem studio, eorum instructioni ac clericorum operam dabit novitorum magister, ut vacando temporalibus, discant pietatem colere.

3. Donati seu conversi emittere debent tantummodò vota simplicia, quæ voventem obstringunt quouscumque in religione permaneat, eorum autem vinculo exsolvatur, statim ac a superioribus e congregatione nostrâ dimissus fuerit.

4. Secernentur à clericis per brevem togam, collarem rotundum, et birretam loco birreti ut facilius ad temporalia vacare valeant.

CAPUT IV.

DE JUNIORIBUS PROFESSIS.

1. Singulari curâ invigilent superiores junioribus professis ut divini honoris zelum quem in novitiatu inter varia virtutum experimenta hauserant, retineant, ac in dies augere nitantur.

2. Id ut facilius exequatur, curabit Abbas, eosdem juniores post emissam professionem, biennii, trienniive, si opus fuerit, spatio, sub disciplinâ ejusdem ipsorum magistri, vel sub speciali curâ Prioris, prout Abbati satiùs videbitur, vel alterius egregii religiosi qui ipsos sacrâ alicujus piî libri lectione, vel sanctâ conversatione, familiaritate et summo affectu ad virtutis amorem, votorum, regulæ, et constitutionum observantiam adhortari pergat, quique ipsos a secularium maximè mulierum, imò et tepidorum, si qui sint, religiosorum familiaritate studiosè avocet, qui tandem ipsos in exercitiis spiritualibus dirigat, ac erga eos visibilis Angeli custodis munia in omnibus obiens ad perfectionem religiosam perducatur.

3. Applicentur pro cujusque captu litterarum studiis, præcipuè philosophiæ et theologiæ ac S. jurisprudentiæ, ut debitâ scientiâ et virtute ornati ad S. ordines præparentur. Doceantur tractare cum humilitate et pietate S. libros.

4. Nullus religiosorum ad S. Ordines suscipiendos accedat, sine expressâ licentiâ et dimissione Abbatis, quæ danda non erit, nisi promovendus, pietatem, devotionem et bonos mores præ se ferat. Nemo ad Presbiteratûs ordinem admittatur nisi post tertium religionis annum. Ab hac tamen regulâ dispensabit Abbas, si necessitas ac promovendi meritum id suaserint.

CAPUT V.

DE STUDIIS ET INSTITUTIONE.

1. Inscitiam Canonicorum ac sacerdotum nec excusatione dignam, nec veniâ, tristis experientia docuit, quoniam multorum malorum in ecclesiâ Dei, mater, radix et origo semper extitit. Hinc attentè animadvertat Abbas et Capitulum ut S. doctrinæ floreat studium, obsidentibus enim undique nostræ fidei hostibus, necesse est sacros paratosque habere defensores, idque exposcit animarum cura ipsis commissa.

2. Qui lectoris munere fungi debet, sanâ doctrinâ et eruditione sit ornatus, ut juvenum institutionem suo la-

bore et exemplo valeat promovere. Ut verò S. theologiæ professor sicut, et alii gymnasii professores, (existente in Abbatia collegio) ut omni attentione studiosorum instructioni operam dare valeant, exemptione a choro, exceptis diebus dominicis et festivis, gaudebunt. Intererunt tamen piis aliis exercitiis, ac maximè orationi, et meditationi matutinæ.

3. Ad majorem mentis et cordis cognitionem, atque facilitatem, ultra philosophiæ studium contemporaneè incumbant eloquentiæ sacræ et polemicæ studio. Peracto philosophiæ, aliorumque studiorum cursu, juniores professi per biennium theologiæ scholastico-dogmaticæ, et per aliud circiter biennium theologiæ moralis studiis incumbant; et lector proponat scriptorem sanæ doctrinæ in omnibus conformem Catholicis dogmatibus et sententiis a S. Romanâ ecclesiâ adprobatis, a quibus studiis nemo, in quantum fieri poterit, liberari valeat. Ideò sacræ functiones et chori servitium taliter disponantur, ut opportunum pro hujusmodi lectione et studio remaneat tempus nec ullatenùs hoc impediatur, sed omninò omnia benè et ordinatè compantantur, habeantque studentes sua intervalla ut proficere valeant.

4. Foveat omni opere Abbas studia prædicta et promoveat specialique prosequatur benevolentia omnes qui diligenti labore in illis proficiunt, et veluti stellas et fulgentissima Monasterii ornamenta recipiat, et prædilectione veluti benè meritos afficiat, ita ut religiosos suos instiget et moneat ad semetipsos exercendos in divinâ lege et ecclesiasticis sanctionibus.

PARS TERTIA.

DE OFFICIIS COMMUNIBUS.

CAPUT I.

DE REGULIS COMMUNIBUS OFFICIARIORUM.

1. Cum religiosæ familiæ ordo omnis ex rectâ et fidei officiorum administratione pendeat; ante omnia provideant quibus constituendi officiales cura incumbit, nequaquam minùs idoneum præficient, præcipuè in officiis, ex quibus mali administratio plura in religione incommoda evenire solent.

2. Quamprimùm poterunt a secularium et externorum societate se expellant, neque alienis a suo munere negotiis, vel seculi rebus se immisceant; caveant studiosissimè, ne quocumque prætextu domestica negotia, et res domûs secretas aperiant, qui autem religionis et Capituli arcana manifestasse convictus fuerit, pro ratione culpæ puniatur.

3. Omnes qui ad quodcunque officium vel beneficium vocati sunt, cum humilitate ac serio illius adimplendi studio, id tanquam a Deo sibi impositum suscipiant ac ministrent.

4. Nemo audeat se alterius officio ingerere, vel eum reprehendere, nisi ex proprio officio, vel superioris arbitrio id facere teneatur.

5. Nullus officiariorum ab exercitiis communibus se eximat, nec e Monasterio quacumque ratione exeat sine expressâ licentiâ Abbatis, vel saltem Prioris, nisi Procurator. Is verò cum ex officii sui necessitate extrâ claustra pernoscere debeat, certum faciat superiorem de causâ suæ absentiæ. Nulli tam Beneficarii quam Claustrales peregrinationem extrâ patriam aggrediantur, sine prædictâ Abbatis licentiâ. Caveant sollicitè omnes et in primis qui ratione officii e

monasterio exeunt, ne ullam scandali occasionem præbeant verbis aut factis, religiosâ modestiâ et sanctitate alienis.

6. Nulli tam beneficiario, quam officinario sine rationabili causâ liceat validè, si legitimâ Abbatis careat licentiâ scripto sibi datâ, debitum aliquod contrahere, et qui contrâ fecerit in re valoris quadraginta scutorum parvi ponderis et ultrâ, ab officio vel beneficio statim amoveatur; nec Monasterium creditori satisfacere teneatur, nisi probet debitum contractum esse, intra annum, urgente magnâ necessitate, et in utilitatem Monasterii.

7. Ut autem quantum fieri potest talium debitorum contrahendorum tollatur occasio, teneatur Monasterium non modò singulis religiosis omnia eorum statui necessaria supeditare, sed etiam singulis novis officiariis aut beneficiariis aut vicariis, sub inventario subministrare quidquid ipsis necessarium esse judicaverit Abbas cum discretorio, ut suis muneribus honestè fungi valeant, usque ad tempus perceptionis reddituum suis officiis aut beneficiis annexorum.

8. Omnes officiales singulis mensibus Abbati teneantur reddere rationem suorum computorum, quolibet trimestri, Capitulo Claustrali; et annuatim, generali Capitulo, sicut et beneficiorum administratores.

CAPUT II.

DE PRIORE CLAUSTRALI.

1. Prior Claustralis qui primus est post Abbatem, maturus sit ætate, et qui cum ædificatione omnium suavissimum religionis jugum ab adolescentiâ portasse compertum fuerit, nec juniores assumantur, nisi eos præstantissimæ morum ac doctrinæ dotes senioribus anteponant.

2. Quisquis hoc officium subierit, studeat se oculum esse et manum Abbatis; et ita ex illius sensu, voluntate et studio pendere, ut nullâ in re, quantum fas erit, ab ipso dissentiat. Non habeat potestatem aliquid ad regimen spectans statuendi, nisi ex Abbatis jussu et demandatione.

3. Præcipua Prioris cura sit, regulam S. Augustini et

constitutiones diligentissimè observare, curare ut ad amussim ab omnibus observentur, ut Horæ canonicæ piè ac devotè cantentur, ut servitium chori decenter et cum ædificatione fiat. Illius est invigilare, ne pia exercitia unquam omittentur, iisque omnes intersint, et ut omnia suis debite fiant temporibus.

4. Regularis observantiæ sit ita zelator, ut primus in omnibus exemplo aliis præluceat, sicque eos jam verbo ad id præstandum intrepidè propugnare et hortari audeat, et singulis septimanis Prælatum de statu Monasterii instruat, et sæpiùs consulat.

5. In omnibus mox dictis a Prioris potestate nullus sit exemptus, nec ipsi officarii domûs, imò nec curati aut vicarii nec quotiès in Monasterio aliquam moram traxerint; extra verò, isti honorem et reverentiam ipsi tanquam superiori post Abbatem præstabunt, et salutaria ipsius monita etiam in his quæ ad officiorum vel beneficiorum suorum functiones et munera spectant venerabuntur, licet quoad ista soli Abbati subjiciantur.

6. Recreationes ordinarias nempè bis in hebdomadâ concedendas, Abbate etiam præsentè, concedere potest Prior, nulli tamen pernoctandi licentiam concedat, nec quicquam in regimine innovet nisi de mandato Abbatis. Imò si ex prædictâ consuetudine aliquis cerneretur oriri abusum, penès Abbatem sit eam ad arbitrium, suspendere, vel moderari, vel penitus tollere, ac sibi soli omnes prædictas licentias reservare.

7. Ipsemet Prior nunquam inscio Abbate exire præsumat, isto absente rarissimè se absentet, nec unquam nisi præmonito seniore qui tunc suas vices gerere et conventui invigilare debebit.

8. Infirmorum curam diligenter habebit, et haberi faciat ab eis quibus committuntur; eos sæpè visitet, consoleturque, senes ac debiles sublevet ac foveat. Necessitatibus canonicorum dignè provideat, paupertati servandæ ita studeat ut unâ suorum necessitatibus non desit.

CAPUT. III.

DE DISCRETIS SEU ASSISTENTIBUS.

1. Discreti seu assistentes sint prudentes, humiles, modesti, in agendis minimè precipites, superiores sincerè venerationem et honorem, semper et ubique apud omnes defendant, ita ut bonam de Prælo opinionem in omnium animis relinquant, et omnibus Canonicis exemplum obedientiæ ac pietatis a senioribus præbeatur.

2. Nullâ sinistrâ animi commotione in dicendis sententiis se a veritatis semitâ abripi sinant, rem de quâ agitur sincerè tractent et attentè expendant, rationes ad tuendam sententiam et demissè proferant et quas alii attulerint ita accipiant, et tantum momenti ipsis tribuant ac si a se essent prolatae; sin verò iis consultum respondere videtur, id modestè et breviter facere poterunt.

3. Duo erunt Discreti qui insimul morum promotores erunt et visitorum officio fungentur ac referendariorum, atque cum Priore Abbati inservient consilio pro regimine Abbatiae. Quæ superior eorum consilio judicaverit facienda aut omittenda, suscipiant, nec significant se aliter sensisse; quod si res vel negotium sint magni momenti, aut gravis difficultas orta sit inter Abbatem et Discretos ex quibus detrimentum timeatur, ad Capitulum deferatur, et si opus sit etiam ad Capitulum generale.

4. At si, quod avertat Deus, in Abbatis personâ, gubernandi ratione et vivendi modo contra institutum et statuta, in rebus gravioribus viderint fieri, per seniores professionem eum admonere cum humilitate faciant, et si non se correxerit, per litteras sine ullo animi rancore Illustrissimum Dñm Nuntium tanquam ejusdem Abbatis superiorem moneant, ut ipse prout opportunum judicaverit communi Monasterii bono providere valeat. Interim nunquam Canonici Abbatem suum contemnere, aut in eum insurgere quovis pretexto sub gravissimâ pœnâ nullatenus præsumant.

CAPUT IV.

DE SECRETARIO, ARCHIVO ET SIGILLO.

1. Secretarius Capituli sit Canonicus capax et fidelis, cujus officium est quæ in Capitulis decernuntur adnotare, litteras aut alias scripturas ad Monasterii negotia spectantes legere, responsa dare et registrum penès se tenere.

2. Adnotabit pecunias in capsulâ positas, vel extractas. Librum habeat cui ex ordine inscribat nomina et ætatem Canonicorum, novitiorum receptiones sive ad habitum sive ad Professionem, et ad singulos ordines promotionem ac diem mortis.

3. Inventarium habeat Abbatiae et ejus dependentiarum, mobilium et immobilium, Beneficiorum, titulorum et obligationum, collationum, decretorum denique Capitulorum disciplinam ac Monasterii bona concernentium. Inventarium pariter teneat sacristiae ac vestiariatûs mobilium, aliarumque officiarum a quolibet officiali respectivè subscriptum ac diligenter servandum, quatenus ab eis de mobilibus ipsis commissis rationes singulis annis exigi possint; nova inscribat, consumpta usu vel deperdita debeat. In fine cujuslibet Capituli ejus acta et decreta in registro consignata palàm legat.

4. Archivum rectè ordinatum manu teneant Abbas et discreti. Tribus claudatur clavibus sub custodiâ Abbatis, Prioris et Secretarii, et cum aliquos hinc extrahi titulos necesse fuerit, notentur a secretario in libro ad hoc destinato ac dein in suo loco reponantur.

5. In arcâ Archivi servabitur quidquid pretiosissimum in Monasterio fortè reperitur, ut obligationes, etc., ac semper majus Capituli sigillum, quod nunquam inde deferre sit licitum, ac ideò quando eo aliquid sigillandum erit in Archivo sigilletur. Clavis autem arcæ hujus erit penès Abbatem; et Capituli sigillum minus penès Priorem. Capsulae verò in arcâ reconditæ duæ erunt claves; alteram sacrista, senior ex discretis alteram teneat. Nulla unquam Archivo scriptura originalis aut pecuniæ ex capsulâ extrahantur nisi

præsentibus Abbate et Capitulo Claustali cum Secretario id, ut suprâ, adnotante.

CAPUT V.

DE SACRISTA.

1. Universam sacram suppellectilem cujus inventarium habeat, curabit sacrista decenter servari, et in locis suis reponi. Invigilabit etiam ut SS. Eucharistiæ custodia semper sit clausa, SS. Hostiæ singulis mensibus renoventur, et ante S. Sacramentum lampas incessanter ardeat. Item et fons baptismatis et sacrum chrisma decenter conserventur et singulis annis debito tempore renoventur.

2. Adimplemento missarum fundatarum et manualium accuratè invigilet et retineat ne ejus conscientia maneat onerata; in sacristiâ duos libros, alterum in quo inscribantur onera missarum fundatarum, alterum cum adnotatione missarum manualium, in quibus sacerdotes ea adimplentes propriâ manu curent subscribere.

3. Ipsius est luminare, sacram suppellectilem et omnia ad usum et ornatum altarium comparare et manu tenere et curare ut lintheamina munda sint et nitida, nec quidquid in his sit quod decori domûs Dei non congruat. Reparationes autem majores et tectorum et ædificiorum Ecclesiæ, Cappellarum, campanarum, organorum ad domûs Procuratorem spectant. Ejus etiam erit attendere ut Ecclesiæ et Capellæ, necessariis munita, munda et nitida manu teneantur et debitis claudantur horis.

4. Cum aliquid pecuniarum post redditam rationem ex eleemosinis et oblationibus ultra viginti scuta parvi ponderis penès se retinere non debet, nec quidquam ad proprium usum sub pænâ proprietarii divertat, sed residuum reponatur in capsulâ, nisi de mandato Abbatis præstò sint reparationes faciendæ.

5. Claves quibus SS. Thesaurus Reliquiarum occluditur, nulli alteri concedet, nisi cui superior concedere jusserit, et sciat sibi sub pænâ excommunicationis ipso facto incurrendâ, et Abbati reservatâ, vetitum esse quidquam SS. lip-

sanorum distrahere, absque expressâ ejusdem Abbatis licentiâ, et Capituli saltem Claustralis, quam nec ipsis sub pænâ interdicti dare licebit quoad reliquias SS. Martyrum, nisi ex gravissimâ causâ, ex aliquibus dumtaxat extrahendis particulis quæ sacris thecis non sunt inclusæ.

6. In cæteris meminerit sacrista servare regulas communes pro officariis superiùs præscriptas, ac præsertim non licere ipsi quidquam extraordinarii, aut alicujus momenti facere, nisi consulto et consentiente Discretorio.

CAPUT VI.

DE PROCURATORE.

1. Procurator ad rerum temporalium curam demandatus sit sollicitus 1° census, redditus cujuscumque sint naturæ, ordinarios et extraordinarios percipiendi (exceptis his quæ ad mensam Abbatialem et sacristiam spectant) et debita persolvendi. 2° Curare ut omnia ædificia tam sacra quam profana, cum eorum dependentiis, possessionesque rurales ac dominia debitè conserventur aut restaurentur. 3° Omnes provisiones pro usibus ordinariis et extraordinariis Monasterii tempore opportuno facere. Præcipuam demùm rerum temporalium curam sub Abbate gerere.

2. Expensas præter ordinarias inconsulto Abbate nullas faciat, nihil paupertati religiosæ adversans, ut ludere pecuniis, computationes qua tales præbere, aut aliud quodcumque luxum mundanum redolens in Monasterium inducat. Mercimonium non exerceat. Caveat ne sub administrationis suæ prætextu extra Monasterium sine necessitate divagetur, nec spiritualibus exercitiis suæ salutis immemor se eximat, ne sensim pietatis ac religionis zelum amittat.

3. Præter diarium suum et librum in quem pro rationibus reddendis, separatim referri debent omnia accepta, expensa aut debita in distinctos articulos generales distributa, alios speciales libros habeat pro laudemis, decimis, censibus obligationum, in quibus eorum exactiones adnotentur. Quoties debitores persolverint et quantitas illis Procurator dederit, curet suo libro inscribi etiam quitan-

tiarum copias a se factarum. In fine autem subscribant debitores vel alii pro scribendi ignaro, dicendo : Ego N. N. in adimplementum supradictæ meæ obligationis feci prædictam solutionem. Diligentissimè etiam servabit ex ordine quittance sibi a creditoribus Monasterii factas, easque summariè suarum rationum debitis in locis adnotabit.

4. Locationes et contractus facere nisi parvi sint momenti, componere debita, relaxare pecunias vel alia mutuò dare aut accipere, idem de credito aut commodato, emptiones, vel venditiones vel alia similia alicujus momenti præstare non audeat nisi de consensu Abbatis aut etiam Capituli, secundum rei exigentiam. Ideò Abbatem sæpiùs convenire et consulere curabit, ut ei rerum omnium temporalium præcipuè quæ extra Monasterium geruntur dispositionem statim referat.

5. In debitis exigendis præ se ferat Procurator moderationem et patientiam, nec nisi coactus et post exactam diligentiam ac de consensu Abbatis et Capituli saltem Claus-tralis ad actum judiciale deveniat, litem si prosequi, et quidem ex speciali præscripto Abbatis et Capituli aut Claus-tralis aut generalis, juxta rei exigentiam, ei incumbat, id strenuè faciat, charitatem tamen et pacem in proximum testando.

6. Statim atque recepta fuerit a Procuratore aliqua capitalis summa in capsulâ reponatur de quo monefiat capitulum generale) usque dum opportunâ occasione ad censum quis eam accipiat, vel ad fundum comparandum impendatur, prout Capitulo generali meliùs expedire videbitur. Quoad alias verò pecunias post redditam rationem, *ut supra de regulis officiariorum*, si quæ supersint pecuniæ ultra summam ad expensas annuas necessariam, deponantur.

7. Sit pariter munus Procuratoris famulos pro communi Monasterii servitio conducere et attentè unâ cum æconomo invigilare ut nullum scandalum sive intra sive extra Monasterium præbeant, et ut sequentes servent regulas. 1ª Quotidie quantum fieri potest, intersint primæ missæ, et horâ post cœnam competenti convenient omnes ut preces vespertinas ipsis præscriptas recitent. 2ª Singulis diebus domini-

cis post prandium præstò erunt omnes ad doctrinæ christianæ expositionem audiendam , a religioso ab Abbate deputando.

8. Quolibet trimestri, et præcipuis anni solemnitatibus ad sacramenta Pœnitentiæ et SS. Eucharistiæ accedant. 3° Domo non exeant sine licentiâ æconomi præsertim diebus dominicis. Cauponas, loca suspecta, suspectasque societates non frequentent; quod si extra Monasterium noctu furtivè divagatos fuisse constiterit, ejiciantur. Ideò has regulas intimet ipsis Procurator, antequam singulos conducat, ne postea ignorantiam obtendere possint.

CAPUT VII.

DE ÆCONOMO.

1. Æconomus qui partim depositarii et dispensatoris muneribus fungetur, sub suâ curâ et inventario habebit, 1° omnes majores provisiones ad victum in Monasterio necessarium pertinentes sibi a Procuratore consignatas, videlicet in vino, granis, caseo, etc. 2° Omnes annonas quæ intra Monasterii septa colliguntur, crescunt et præparantur, ut oleum, legumina, fructus, etc. 3° Omnia vasa seu utensilia quæ usibus rectorii, coquinæ, horrei, cellæ vinariæ, operariis et famulis necessaria sunt. Curare ut prædicta vasa et utensilia reficiantur ac conserventur, aut etiam si desint et parvi sint valoris nova comparare, sicut et operarios quandoque intra claustra conducere, ac ibidem minores ædificiorum reparationes, absente maximè Procuratore, consultoque Abbate, et procurare, ac præsertim ne deprecant, sollicitè invigilare.

2. Ut autem illis omnibus expensis numerata pecunia satisfacere queat, præter quasdam superfluas prædictarum annonarum v. g. bladi vini etc., portiones quas ideò quandoque (non tamen sine expressâ toties quoties, Abbatis vel Procuratoris licentiâ) vendere vel in solutionem dare poterit, ipsi quolibet mense aut trimestri, post redditam in Capitulo (claustrali præsentem semper Procuratore omnium acceptorum

et expensorum rationem, relinquetur ex pecuniis procuræ summa sufficiens de quâ proximo mense rationem reddat.

3. Ipsius quoque æconomi numeris pars minima non sit ut famuli omnes suis officiis ritè fungantur ac ne tempus inutiliter terant, sed specialiùs attendat coquo et mensarum ministro, invigiletque ut ad sua officia adimplenda, ipsis nihil desit, et omnia sive in coquinâ sive in refectorio munda sint, et quæ mensis sunt apponenda nitidè ac tempore et ordine debitis præparentur.

4. Quamvis autem esculentorum et poculentorum dispositio ad eum pertineat, sciat tamen se eorum dominum non esse, ac ideò se absque transgressione voti paupertatis non posse quidquam ex eis divertere, vel impendere, tam intra quam præsertim extra Monasterium, sive pro se, sive pro quibuscunque aliis, contra aut præter voluntatem Abbatis, nec absque expressâ ejudem licentiâ saltem generali, quam non concedat nisi pro rebus levissimi momenti et ex causâ omnino honestâ ac rationabili et nunquam ad comessandum, et si æconomus (idem dicendum de aliis officiariis in simili casu) in his ter aut ad summum quater infidelis fuisse deprehendatur, ab officio statim amoveatur.

5. Imo nec Æconomo, nec ulli alteri præterquam Abbati et eo absente Priori, liceat aut jubere aut permittere, ut quidquid alicujus momenti sive communi ac solitæ religiosorum, sive familiæ refectioni, in cibo et potu addatur vel detrahatur. Quando absentandi se occurrat aliqua occasio, alium sui loco substituat, ab Abbate designatum.

CAPUT VIII.

DE VESTIARIO.

1. Ad officium Vestiarii spectet imprimis omnes pannos, telas, aliasque res ad vestimenta et mobilia quæcumque lanea vel lineæ pertinentes et a Procuratore accuratim comparatas, suæque curæ commissas, in loco ad id destinato diligenter asservare.

2. Ipsius etiam sit ex prædictis rebus sibi commissis quas-cumque ordinarias vestes singulis Canonicis prout cuique opus fuerit, et non ultrà, procurare, eaque resarcire et ab-lui, cum indiguerint jubere. Cum autem vestes et calcea-menta religiosorum attrita et extra usum posita fuerint, ea recuperet vestiarius, et aliis Monasterii usibus adhibean-tur, vel pauperibus, juxta Abbatis mandatum, distribuantur.

3. Eamdem curam exerceat circa omnem suppellectilem, laneam et lineam, id est, lintea, stragula, quæ usibus cubi-culorum non solum Canonicorum et famulorum, sed et hos-pitum, ut munda sint, sicut et ea quæ refectorio, culinæ etc, necessaria sunt, et singulis septimanis in refectorio præsertim immundis munda suppleat.

4. Caveat ne ullam cuiquam religioso tradat aut pro se confici curet vestem, nisi ex iis quæ in Monasterio deferri solent, sine expressâ et speciali Abbatis licentiâ, neve ali-quid novi quâcunque de causâ in vestibus quibuscumque fieri permittat aut facere præsumat, servetque uniformita-tem, tum quoad materiam, tum quoad formam, ut suprâ dictum est, *Cap. 15 parte 1^a*. Imò si in alicujus vestibus, aut calceamentis et reliquâ suppellectili aliquid singularitatem præsertim mundanam redolens, vel a communi usu alienum adverterit, sine morâ Abbatem moneat; cui etiam deferat eos quos in vestium suarum curâ noverit esse valde negligentes.

5. Præter inventarium totius suppellectilis quæ in ves-tiariatu asservatur, vel ad illud pertinet, quod inventarium singulis annis renovetur, diligentissimè et specificè in li-bro suo adnotabit omnia ad officium suum spectantia, quæ a Procuratore recipiet et toties ei subscriptam a se omnium notulam tradet. Item separatim distinctis articulis adnota-bit in quos usus eadem recepta impenderit, notans sigillatim omnes novas vestes quas cuilibet nominatim religioso, tali-bus mense et die distribuit. Similiter stragula, lintea, map-pas, etc.; quæ confici curavit et de eis omnibus tum accep-tis tum, expensis rationem reddere valeat, tum Abbati tum Procuratori, quando eis placuerit, et summariè saltem Capi-tulo generali.

CAPUT IX.

DE BIBLIOTHECARIO.

1. Bibliothecarius omnium librorum qui in domo sunt et esse debent seu censentur curam habeat et eos in catalogo describat ordine alphabetico, ut cum requirantur, facilius inveniuntur.

2. Libros omnes quantum fieri poterit in Bibliothecâ ordinatè reponat secundum diversas quas tractant scientias et titulos extrinsecus notet, libros hæreticos aut alios censurâ notatos, si qui sint, in loco separato custodiat inclusos.

3. Singulis diebus, horâ convenienti, paratus sit libros distribuere. Videat tamen juniorum magister ne discipuli legant libros quos putaverit minus utiles. Nomina autem librorum et quibus traditi fuerint fideliter describat, et cum restituti fuerint, deleat; nullis exterorum commodet libros absque expressâ licentiâ Abbatis; et casu quo concedatur, notet librum et nomen illius cui commodatus est, ut eum tempore opportuno repetere possit.

4. Fiat semel in anno per deputatos ab Abbate visitatio Bibliothecæ, qui sedulò expendant utrum omnia in debito servantur ordine, et si quos libros deesse compererint, injungent bibliothecario, ut eos quam primùm quærere et recuperare satagat.

CAPUT X.

DE INFIRMARIO.

Vide quæ de infirmo diximus, *Cap. 13 prim. p.* Meminerit infirmarius quia in hocce officio plus operatur Charitas quam præcipit Regula.

CAPUT XI.

DE OSTIARIO.

1. Ad ostiarii officium non conducatur nisi vir optimis moribus præditus, affabilis et modestus, ut omnes advenien-

tes modestè et honestè recipere possit, atque juratus ut fidelem Abbati, cum id exquisierit, de omnibus in Monasterii aditu gestis rationem reddere teneatur sub pænâ expulsionis.

2. Portæ semper sint clausæ horâ sextâ in hieme, æstate verò, octavâ aut mediâ nonâ ad nutum superioris cui claves tradet.

3. Tempore orationis communis, Capituli, horarum Canonialium et refectionis nullum advocet, nisi urgeat necessitas aut qualitas personarum aliter jubeat.

CAPUT XII.

DE PAROCHIS ET VICARIIS.

1. Quoniam plures Ecclesiæ cum animarum curâ Agau-nensi Monasterio unitæ sint, ejusque Prælati incumbat curatis seu vicariis easdem providere, id secundum Canones faciat nominando ministros idoneos ad nutum semper admovebiles, in casibus a jure expressis.

2. Sciant Parochi per deputationem ad curas ecclesiarum, ipsos nullo modo ab obedientiâ superioris liberari, ita ut quando superior certò noverit ipsos a perfectionis tramite deviare, possit statim ad salutis arcam et ad claustra revocare, aliosque in ipsorum locum substituere.

3. Quicumque Beneficiarius ausus fuerit sine præcito Abbatis, legatorum foundationes aut quascumque dispositiones vel pro se vel pro Ecclesiâ cum quocumque contractum facere, circa beneficii naturam, veluti votorum prævaricator puniatur et ad Claustra revocetur, ut unusquisque intelligat, etiam dictos beneficiarios sicut et claustrales non habere neque velle neque nolle. Quod si Beneficiarius pecunias ex parcimoniis in Beneficio comparatas voluit nomine Monasterii impendere sub conditionibus tamen a jure tam civili quam ecclesiastico præscriptis, nec non juxta constitutiones romanorum pontificum id faciat sub conditionibus a jure præscriptis.

4. Pro legationum fundatione adimplendâ, ut in officio sacristæ disposita sunt, omninò servantur a Præbiteris ad

clesias unitas deputatis, ita ut quolibet anno teneantur, Beneficiati quilibet sint, exhibere visitoribus notulam juratam et subscriptam Missarum pro omnibus oneribus in dictis Ecclesiis fundatis celebrandarum.

5. Sciant dicti Curati seu Vicarii, se de jure ad assiduam in Curis residentiam teneri, ita ut si contigerit absque gravi et urgenti causâ, ab illis abesse, aut si periculum non sit in morâ, si causam non curaverit prius ab Abbate approbâri, acriter qui talia fecerint admoneantur; si verò moniti non abstinerint, veluti desides et non gregi, sed suis voluptatibus servientes amoveantur.

6. A communibus Canonicorum regulis nullatenus se immunes esse existiment, sed eis quantum per suas functiones fas est, se conforment, modestâ præsertim suppellectili, ac frugali mensâ contenti, eumque vitæ tenorem servent, ut non solum fervido verbi Dei semine sed præcipuè sancto exemplo, oves sibi commissas ut boni pastoris pascant, memores præcepti apostolici, 1. *Tim.* 4, 5, 12: *Exemplum esto fidelium, in verbo, in conversatione, etc.*

7. Simples sunt administratores, et ad instar conventualis Procuratoris, bona ecclesiarum administrent, notando in libro introitum et exitum, et quod pro eorum necessitatibus expenderint, ut singulis annis Capitulo generali exactam reddant rationem, sub pænâ ad Claustra revocationis. Curent ante omnia ex redditibus prædictis onera ecclesiarum adimplere, et omnibus necessariis expensis factis, officiisque charitatis erga pauperes uti communiter exercentur, peractis, residuum sit ut statutum fuit, n° 8. *Cap.* 5. *primæ partis.*

8. Si ad res eorum domesticas curandas ob defectum ad id aptorum famulorum, ancillas eos admittere omninò necesse sit, non conducant nisi ætate jam propectas, ac tales de quibus nulla nec minima videatur oriri posse sinistra suspicio; quæ si nihilominus in populo aliqua oriatur, eam quamprimum dimittat, aut quovis non obstante prætextu dimittere cogatur curatus, et si bis aut ter eâ de re monitus, adhuc tergiversetur, ipsemet ad Monasterium revocetur.

9. His omnibus suprâ dictis, tam sacerdotes sæculares vel

alii, quàm professi in Canoniam nostram Agaunensem, ecclesiis nostris provisi, si qui sint, se conformare teneantur aut amoveantur.

10. Quia plures Ecclesie ad hanc Abbatiam spectantes sunt in partibus acatholicorum, et consequenter ecclesiarum hujusmodi tituli ad tempus quasi deperditi, ne quæ inter eas, lapsu temporis, oblivioni prorsus mandentur, visum fuit statuendum ut R^{mus}. Abbas possit ad suum arbitrium hujusmodi titulis aliquos patres seniores decorare.

Ecclesie autem S. Mauritii Agaunensis unitæ sunt sequentes.

Ecclesie unitæ etiam in spiritualibus sunt :

Ecclesia Ipsamet S. Mauritii Agauni.

Ecclesia S. Mauritii de Salvan.

Ecclesia B. V. Mariæ assumptæ Summarum alpium.

Ecclesia S. Silvestri Choasii.

Ecclesia S. Jacobi Hospitalis Agauni.

Capella B. V. M. de Compassione in Bagnis.

Capella Hosp. S. Jacobi Plani-Contagii.

Capella B. V. M. de Saxo Agauni.

Capella S. Mauritii de Verolley Agauni.

Capella S. Laurentii Agauni.

Capella Verosallie cujus rector est Parochus Agaunensis.

Ecclesie Abbatie unitæ, sed cum institutione Episcopi Sedunensis.

Ecclesia S. Sigismundi. Agauri.

Ecclesia S. Mauritii in Bagnis.

Ecclesia SS. Martini et Lupi Vollegii.

Ecclesia B. V. M. de Compasione Plani-Contagii.

Ecclesia S. Mariæ Magdalenæ Vetri.

Ecclesia S. Annæ Ultra-Rhodani.

Ecclesie unitæ quoad jus patronatûs tantum.

Ecclesia S. Desiderii Montheoli.

Ecclesia S. Mariæ Magdalenæ Trium-torrentium.

Ecclesie unitæ in finibus Acatholicorum.

Ecclesia SS. Jacobi et Mauritii de Allio.

Ecclesia S. Victoris M. de Ollons.

Ecclesia S. N. de Griono.

Ecclesia Hospitalis de Villa-Novâ.

CAPUT XIII.

DE HOSPITALARIO.

1. Rector Xenodochii totam obedientiam suis superioribus præstare teneatur, et in quantum fieri potest, Chorum frequentare, sicut et ea omnia ut aliis Canonicis curam animarum exercentibus in his constitutionibus præscribitur, observare.

2. Ejus munus sit ipsum hospitale honestè et decenter regere, ædificia ac possessiones omnes ad hospitale pertinentes conservare, terrasque omnes, census, redditus, decimas non alienare, sed omnia manu tenere et defendere, recuperare obligationes, omnes a piis fundatoribus injunctas ad amussim adimplere; et in die S. Jacobi officium celebrare cum honesto convivio toti Ecclesiæ Agaunensi.

3. Pauperes et peregrinos benigniter excipiat, ipsisque subministrari curet nitidè et mundè, solitæque portiones panis, offæ, vini, focum debitis horis, peregrinorum lectuli semper parati sint et dormitorium mulierum sit semper ab illo virorum separatum.

4. Sibi provideat etiam officiales subalternos, pauperibus et peregrinis inservientes, qui sint misericordes, benigni, charitatis et visceribus pietatis pleni erga hospites.

5. Quolibet anno strictam rationem Abbati et Capitulo et non aliis reddere teneatur, et coram ipsis doceat de satisfactione omnium onerum, et si quid ex redditibus remanserit, in hospitalis et pauperum utilitatem cedat. Quæ verò aliundè acquisierint, V. g. in missis manualibus, sicut et vestimenta et alia similia eis quæ illuc juxta inventarium illius, e Monasterio detulerit, ad Monasterium pertineant.

PARS QUARTA.

DE REGIMINE ABBATIÆ.

CAPUT I.

DE ADMINISTRATIONE.

1. Cum ex Monasteriis rectè administratis in ecclesiâ Dei magnum splendoris et utilitatis oriatur incrementum atque ex rectâ rerum serie omne procedat bonum, nulli liceat sibi vindicare aut exercere temporalem seu spiritualem Abbatiae administrationem, nisi quibus ex officio competit.

2. Pro recto igitur et fideli Monasterii regimine, ejusque membrorum ac dependentiarum administratione, veluti senatum habebit Abbas discretos consiliarios, priorem nempe et duos assistentes, officiis æconomicis in quantum fieri potest non implicatos, quos consulat præsertim in rebus gravis momenti.

3. Nullus tam officialium quam Beneficiatorum, vel alius quisquis non prius consulto Abbate et discretorio, litem movere aut intentantibus litem respondere audeat. Quæ verò magni erunt momenti non nisi de Capituli consensu moveantur.

4. Abbas sine Capitulo generali, perpetua Missarum et anniversariorum onera non suscipiat, quæ si admittenda censeantur, fiat juxta sacros Canones, et SS. Pontificum Decreta.

5. Perpetuo prohibemus edicto omnem rei immobilis aut mobilis pretiosæ alienationem, nisi in casibus a jure permissis aut auctoritate S. Sedis vel Sacræ Nunciaturæ et cum consensu Abbatis et totius Capituli, et qui contrà fecerit, sciat se ipso facto esse excommunicatum. De aliis verò mobilibus quæ servando, servari possunt, liceat disponere

cum auctoritate Abbatis et Capituli. Nec possit fieri per quempiam alienatio, venditio, infeudatio vel cujuscunque generis mutatio rerum immobilium, nisi ut præmittitur. Omnes autem venditiones aut cambia, infeudationes, albergationes, investituræ per Abbatem, vel per quemcunque alium Priorem, Curatum, vel alium administratorem contra tenorem hujus statuti, et in posterum faciendæ, irritæ et nullæ habeantur.

CAPUT II.

DE ABBATE.

1. Etsi Abbas Prælati sit ac Monasterii administrator, et liberam ac plenariam ex bullis apostolicis habeat administrationem, introitus tamen curam et exitus honorum, expensarum, ac omnium quæ ad economiam spectant per suos officiales teneatur administrare, et quæcunque expensæ de ejus mandato fiant. Ipse autem Abbas velut omnium Pastor ad omnia invigilet, ac in omnium personâ singulorum officia exerceat et dirigat.

2. Ante omnia præbeat se omnibus exemplum bonorum operum, regulam, constitutiones, et statuta ipse accuratè observet, et ab aliis observari diligenter curet; rarò in his dispenset, nisi necessitas aut charitas aliud suaserit, pendens a se omnium rationem Deo reddendam esse.

3. Ad corrigendos subditorum excessus tantò diligentius debet Prælati assurgere, quantò damnabilius eorum offensas desereret incorrectas. Quapropter debitam servet erga zelantes existimationem, quoniam illorum bonæ voluntatis conspiratione sua potestas firmatur.

4. Quoniam verò duplex est Abbatis regimen, spirituale scilicet et temporale, vi primi ipsius est suadente gravi necessitate aut utilitate, censuras ferre, quorumdam peccatorum absolutionem sibi reservare, delinquentes variis pænis coercere, suos religiosos ad audiendas confessiones, vel ad curam animarum, vel ad suscipiendos sacros ordines destinare, Parochias et Capellas in quibus jus quasi episcopale obtinet, etiam quoad spiritualia visitare, imò omnes et singulos ju-

isdictionis spiritualis, ordinariæ actus tam in dictis Ecclesiis et Parochiis quam intra Claustra exercere, juxta leges a S. Canonibus præscriptas.

5. Quantum ad regimen temporale, primum jus habent Abbates administrandi per se vel per suos Castellanos, aut alios officiales, ab iisdem Abbatibus eligendos. Omnes jurisdictiones in Monasterio, in quocunque supremo dominio sitæ sint dependentes. Item præcipuam dilectionem habent omniumquæ temporalia Monasterii negotiaspectant, in rebus tamen arduis, in negotiis extraordinariis, nihil definire et statuere debent, nisi consensu sui Capituli vel generalis vel Claustralis, aut saltem discretorii juxta negotiorum exigentiam. Casus autem in quibus Capituli Claustralis aut etiam generalis consensus requiritur, sunt 1º Quandò agitur de transactionibus ineundis super juribus perpetuis quibuscunque. 2º De novis ædificiis sive sacris sive profanis, in toto vel in notabili parte construendis aut reparandis, pro quibus maximæ requiruntur expensæ. 3º De pecuniis vel aliis rebus mutuo aut credito dandis, aut accipiendis, aut commodandis; 4º De fide jussionibus pro aliis subeundis, vel redditibus Monasterii oppignorandis, ac rerum immobilium acquisitionibus seu emptionibus. 5º De novis majorum prædiorum locationibus faciendis, veteribus notabiliter minuendis. 6º De donationibus, cessionibus alicujus momenti etiam titulo eleemosynæ largiendis.

6. Quia verò obventiones mensæ Abbatiali annexæ, id est, quædam obligationes, quidam laudi, ut potè modicam plerumque summam annuam conficientes, privatis expensis quas dignitatis abbatialis decus quantumvis modestum requirit, non sufficiunt, ideò præter victum communem, honestam suppellectilem, famulum ejus servitio unicè addictum, et alia necessaria ac ejus statui congrua, quotannis die primâ Januarii numerabitur ei per Procuratorem domûs de Monasterii redditibus summa usque ad concurrentiam quinquaginta Ludovicorum aurei, seu quadringentorum scutorum parvi ponderis (de quibus rationem reddere debet annuam) comprehensis supradictis obventionibus ejus mensæ annexis. Quod si eum pro negotiis Monasterii ad extranea loca profi-

cisci et ibi morari necesse fuerit, ipsum comitetur quantum fieri poterit domûs Procurator qui omnes expensas de mandato ipsius faciat.

7. Sit Abbas in suo regimine cautus, misericors et discretus, sedulò invigilet ut a suis inferioribus, Regula, vota Religionis ad amussim observentur, et maximè ut quilibet Officiarius et Beneficiarius suo ritè fungatur officio, sit ipse omnibus omnia factus, servet erga religiosos indifferentiam, salvo tamen cum manifestè patet virtutis et doctrinæ discrimine; omnes veluti in domino filios complectatur; compescat verò anxios, turbulentos aut sibi adulantes, testeturque palàm non aliam sibi complacendi adesse viam quam rectam, religiosam ac sincerè loquendi normam, et in doctrinâ litterisque progressum.

CAPUT III.

DE ELECTIONIBUS.

1. Servetur decretum S. Urbani Papæ VIII, quod sic sonat : Ut omnis dignitatum et officiorum ambitus occasio præcludatur, caveant omnes a directâ et indirectâ vocationum seu suffragiorum procuracione, tam pro se ipsis quam pro aliis, tum in capitulis locorum, tum in cæteris præsertim generalibus Capitulis, aut congregationibus, seu alibi. Quicumque secùs fecerint, præter alias pœnas et censuras hactenùs contra hujusmodi ambientes inflictas, in pœnam privationis officiorum quæ obtinent, eo ipso incidant et ad futura quæcumque inhabiles habeantur, super quo cum eis a nemine dispensari possint, nisi a S. Pontifice, et pro gravitate culparum gravius etiam plectantur. Porrò suprâ dictas omnes pœnas ad complices et simpliciter scientes et non revelantes extendimus.

2. Meminerint ipsi electores, vi sui juramenti, se teneri secundum veritatem cujusque conscientie probiores ac magis idoneos eligere, seque, si secùs fecerint, reos coram Deo futuros, totius detrimenti sive spiritualis sive temporalis, quod ex electionibus indignorum vel minùs dignorum Monasterio eveniet.

3. Quotiescumque sedem Abbatialem quocumque modo

vacare contigerit, potestas Abbatialis, jurisdictio, regimen et administratio ad Priorem et discretos devolvantur eo ipso, donec de successore fuerit provisum, et administrationem obtinuerit a S. Nunciaturâ, nisi tamen in capitulo generali ab ipsis convocato alios eorum loco ad id deputare placuerit.

4. Quoniam pro electione Abbatis sôlemnitates servandæ recensentur in capite : *Quia propter de electio*. Ideò nihil hic separatim disponitur ne electores quovis prætextu aut consuetudine aliter quam jure cautum sit se gerere audeant, ut nullitatem electionis et gravissimum Monasterio incommodum evitent.

5. In electione Prioris requiritur pluralitas votantium Claustralium, in electione verò aliorum officialium requiritur pluralitas votantium tam Claustralium quam exterorum, quod si nec in primo, nec in secundo, nec in tertio scrutinio propter votorum dispersionem reperiretur, is ex duobus in quos plura vota consenserint sit electus quem Abbas digniorem judicaverit, quod observandum est pariter in aliis electionibus.

6. Nullus novus electus officium suum exercere valeat, priusquam juramentum de eo ritè secundum Regulam et constitutiones gerendo, in manibus Abbatis emiseric et confirmationem ab eodem Abbate obtinuerit, quam ipsi, si caruerit aliquâ ex qualitatibus in capite sequenti enunciandis, dare non tenebitur, imò concedere non debebit dictus Abbas, si fortè eumdem electum aliquo impedimento canonico, vel gravi contra bonos mores vitio laborare constiterit, vel de ambitu valdè suspectus fuerit.

CAPUT IV.

DE CREATIONE ET AMOTIONE OFFICIARIORUM ET BENEFICIARIORUM.

I. Prior Claustralis a capitulo claustrali tantum, uti hactenus usitatum fuit, eligendus est, et administrare non valeat priusquam ab Abbate obtinuerit confirmationem. In eo capitulo præest Abbas sine voto: in aliis verò suffragio discutiendis, in casu æqualitatis suffragiorum præter vocem ordi-

nariam, aliam adhuc præponderantem habet Prælatas. Quolibet triennio aut confirmandus erit Prior aut amovendus, omnibus occupationibus æconomicis debet esse immunis.

2. Duo discreti seu assistentes singulis annis, extra civitatem non morantes, et æconomicis functionibus non implicati, eligantur secretarius verò singulis trienniis a capitulo generali.

3. Idem capitulum non eligat in Procuratorem nisi canonicum in inferiori aliquo officio probatissimum; et qui insuper præter mores viro religioso dignissimos, singularem, quantum fieri potest, in rebus agendis ac gerendis prudentiam, assiduitatem ac præsertim integritatem præ se ferat.

4. In Sacristam ab eodem Capitulo eligatur non nisi sacerdos pro confessionibus audiendis approbatus, zelo decoris domus Dei, affabilitate, fidelitate, ac diligentia conspicuus.

5. Æconomus, Bibliothecarius, Vestiarius, Magister Novitiorum, Infirmarius, a capitulo generali ad triennium eligantur.

6. S. Theologiæ, Philosophiæ aliique gymnasii professores et inspectores, et quidquid ad illud pertinet seu doctrinam et instructionem spectat, ab Abbate solo eligantur et juxta ipsius dispositionem ordinentur.

7. Vacante cujuscumque ecclesiæ unitæ Monasterii curâ actuali, Capitulum Claustrale tantum aut generale si ita judicaverit Abbas, præsentabit tres religiosos idoneos ex quibus Abbas deputabit quem digniorem existimaverit.

Capitulum tenetur alium substituere Canonicum capacem et idoneum illi religioso præsentato, quem Abbas reformasset velut incapacem juxta Canones, aut etiam huic Beneficiario præsentato qui nollet accipere beneficium præsentatum; relinquendo proprium et actuale. Professores tum sacræ theologiæ tum gymnasii non possunt præsentari nisi de consensu Abbatis.

Electio præsentandorum fiet per scrutinium et Abbas vocem præponderantem habebit.

Vicarios seu Capellanos aut curatorum adjutores, deputabit Abbas ad tempus sibi beneplacitum, et ad Monasterium revocabit cum opportunum judicaverit.

8. Quoad sacerdotes seculares, aut regulares alterius ordinis seu professionis, ad ecclesias nostras in casu defectûs absoluti tantum Regularium Agaunensium deputandos, servetur modus qui suprâ, eos tamen ad ferendum signum Canonicorum regularium compellendo secundum antiquam consuetudinem.

9. Novitii per Abbatem solum præsentati ad habitum admittantur in Capitulo generali, ad professionem autem decimo mense elapso, in Capitulo Claustrali, non exclusis Beneficiariis præsentibus.

10. Quicumque, quâcumque ratione dimittat officium aliquod vel beneficium, dimittere pariter tenebitur sub pænâ proprietariorum, ea omnia quibus priûs utebatur solum intuitu muneris quo fungebatur.

CAPUT V.

DE VISITATORIBUS.

1. Singulis annis cum Abbati videbitur et per se ipsum visitare noluerit, per unum Discretorum cum secretario curet visitare omnes ecclesias Monasterio unitas, et illarum statum breviter efformare.

2. Non diutiùs in visitatione cujusquam ecclesiæ immorentur, nisi quatenùs negotia ibi continuò et sedulò peragenda suaserint. Frugali victu sicut in Monasterio tractentur et quantò minùs fieri possit ecclesiis sint onerosi.

3. Procedant ad visitationem, monito vel invito parochio aut Vicario ecclesiæ, prout meliùs videbitur ad ejus vitam et mores et regularum observantiam faciliùs explorandam, et utrùm munus pastorale sanctè adimpleat.

4. Nec minori diligentia inquirent an quilibet paratam habeat notulam omnium proventuum et onerum sui Beneficii aut ejus exemplar ab ipso signatum, ad Abbatem, (ni fortè ipse visitet) deferri possit, an accepta et expensa diligenter notet in libro, an debita contraxerit, quæ sint ipsi annonarum provisiones, an oneribus sui Beneficii satisfaciat, an domûs parochialis ejusque mobilia sint in debito statu, an inventarium (quod si non habeatur in primâ visitatione, conficiatur) sit completum, an possessiones agri,

vineæ, et si quæ sint alia Ecclesiæ bona in bono statu pariter conserventur? Verbo, de universis quæ ad dictorum curatorum et vicariorum mores et rem œconomicam spectant ita prudenter inquirant ut nihil sit cui remedium afferri nequeat, et fidelem rationem scripto dari impediat, sine complacentiâ et æmulatione, memores de omissionibus arctam Deo reddituros esse rationem, Abbati et Capitulo.

5. Alter Discretus cum Domûs Procuratore, adhibito etiam, si ita visum fuerit Abbati, aliquo viro perito, singulis annis et tempore ab Abbate præfigendo, visitabit villas, prædia et ædificia a Monasterio dependentia et ab ipso non ita longè remota, ut videat an omnia sarta, tectaue serventur, et utrùm coloni conditiones cum ipsis factas ad amussim impleant. Suae dein actum visitationis deferat ad Abbatem, cujus solius, vel cum discretorio vel Capitulo erit ordinare quæ magis pro tempore expedire videbitur.

6. Similis visitatio, quolibet saltem triennio, et quotiès aliquid novi contigisse nunciabitur, fiet circa ædificia, possessiones, seu pascua quæ in remotioribus locis vel Alpibus sita sunt.

CAPUT VI.

DE CAPITULO GENERALI.

1. Siquidem per Capitula Societas religiosa disciplinam tuetur, bene-meritos promovet, alios coercet, ideò tempore solito celebrari nunquam prætermittantur, summaque in eis secundum Deum, servetur dicendi libertas.

2. Nullus nisi ordine requisito loqui attentet, dum verò opiniones et suffragia singulorum requiruntur, sensum suum quisque stando liberè proferat verbis charitate et mansuetudine plenis, et cum omnes locuti fuerint, semper capiatur resolutio.

3. Singulis annis Capitulum generale celebretur, circa festum S. Augustini, die ab Abbate indicato, in quo omnes comparere tenebuntur, nullà nisi infirmitatis excusatione admissâ.

4. Pridie inceptionis Capituli cunctos Capitulares congre-

gatos brevi adhortatione monebit Abbas vel alius ejus loco, nulli licitum esse durante Capitulo, e Monasterio exire absque expressâ ejus licentiâ, omnes teneri officiis divinis ac aliis exercitiis interesse, sicut et missæ de Spiritu Sancto postridiè horâ P^{ma} celebrandæ, servandumque esse omninò modum, alibi præscriptum ferendi suffragia in Capitulo. Quod si quis Capitulo aliquid proponere cupiat, id faciat nitidè, et cum fas loquendi ipsi dabitur, ut vitetur confusio.

5. Die sequenti, finitâ missâ de Spiritu Sancto, signo-que Campanulæ dato, omnes statim ad locum Capituli se conferant, ubi erit codex constitutionum cum regulâ ac omnia requisita ut moris est.

6. Ingressis omnibus, dictoque Hymnò *Veni Creator*, primò examinantur causæ absentium, quæ si non inveniantur sufficientes, pœnæ in contumaces decernantur. Dein habeatur tractatus de Regulari observantiâ, juxta regulam et constitutiones, et si quorum mores ab eis discordare deprehensi sint, rei corrigantur ut boni animentur, et alii sibi timentes seipsos emendent. His expletis, si tempus sufficiat, proponat Abbas Candidatos ad habitum.

7. In secundâ sessione audiantur et examinentur computa Officialium, administratorum et Beneficiariorum quos summariè redactos in libro ad id destinato describet secretarius.

8. In tertiâ sessione rationibus officiariorum redditis, quidquid præter congruas et imminentes expensas, cuilibet administratori superfluum remanere inventum fuerit, tam in numeratis pecuniis quam in instrumentis obligationum, reponatur in communi depositario.

9. In quartâ sessione proponuntur ab Abbate, vel eo an-nuente a Procuratore, negotia si quæ sint ad regimen temporale Monasterii spectantia. His expeditis, proceditur ad electiones in Capitulo generali vel Claustrali fieri solitas, quæ eo anno occurrunt.

10. Cæterùm quidquid pro bono spirituali vel temporali Monasterii statutum et conclusum fuerit in Capitulo generali, inviolabiliter servetur, nec tamen vim constitutionis habeat nisi a duabus ex tribus partibus Capitulum generale com-

ponentibus et per tria Capitula subsequencia fuerit approbatum.

11. Tandem si quædam facta sunt hujusmodi decreta, in fine Capituli, leguntur a secretario, sicut et omnia quæ in eo acta fuerint.

CAPUT VII.

DE SPOLIIS.

1. Statim post obitum Abbatis, Prior et duo Discreti, Procuratore et Secretario associatis, sigillum Capituli apponent omnibus quibus occluduntur mobilia ab eodem Abbate derelicta, et claves ejusdem habitaculi præcipuas asservabit Secretarius quas neo electo Abbati fideliter tradet postquam acceperit confirmationem electionis suæ a S. Nunciaturâ. Tunc Abbas electus et confirmatus, unâ cum assistentibus et Secretario perquiret quæ inter mobilia defuncti Abbatis, suis usibus sint reservanda, adnotet libros, titulos, aliaque scripta alicujus momenti, si quæ fortè invenirentur, et quæ sibi habitualiter necessaria non forent, nec suæ annexa dignitati, deponentur in Bibliothecâ vel in Archivo.

2. In casu quo Prædecessor non reliquisset pecunias pro neo electi expensis domesticis sufficientes, aut defuncti debitis solvendis, si quæ eum in utilitatem Monasterii contraxisse probetur ex pecuniis communibus ipsi enumerabitur, sicut et pro omnibus expensis ad ejus electionem, confirmationem, et benedictionem requisitis.

3. Quoad religiosorum defunctorum spoliū, si nullam, dum viverent, habuerint administrationem temporalium, viderit Abbas cum Secretario quæ Vestiario consignanda et pauperibus sunt eroganda. Residuum, si quod sit, erit penes Abbatem religiosi benè meritis erogare.

4. Si autem temporalem exercuerit administrationem defunctus, fiat de mandato Abbatis ipsoque præsentem quantum fieri poterit, ab Assistentibus, Procuratore et Secretario, inventarium rerum omnium, quas ut officarius dereliquit, quo attentè ponderato, discernet Abbas cum Dis-

cretis, quæ debita, ut potè legitima sunt solvenda, quid in mobilibus et pecuniis successori sit reservandum? Quæ autem penes defunctum quâ religiosum reperta sunt, *vide in n° præcedenti.*

5. Similis servetur agendi ratio post obitum cujusvis Beneficiati, factis pro funere et pauperibus expensis factoque ut suprâ inventario necessariorum successori reservando; superflua si quæ sint, communitatis usibus deputabuntur, *vide n° 3. suprâ.*

6. His dispositionibus factis, et executioni mandatis, successores in locum defunctorum eligantur.

PETITIO

AD OBTINENDAM SANCTÆ SEDIS APPROBATIONEM.

Emi ET Rmi DOMINI,

Abbas et Canonici Regulares Regalis et Exemptæ Abbatæ Sancti Mauriti Aganni, Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini, Congregationis Lateranensis, post eorum restitutionem noviter congregati cupientes in pristinum revocare, et in aliquis modificare suas Constitutiones, quæ hic conjunguntur: supplicant humiliter EE. VV. ut post earum examen dignentur eas approbare et de gratiâ.

Datum Agauni, die tertiâ Augusti 1814. In quorum fidem sequuntur Canonici Regalis Abbatæ Agaunensis, sub præsidentiâ Rmi Abbatis Stephani Pierraz capitulariter congregati et ordine professionis subsignati.

NICOLAUS GALLAY CURATUS AGAUNENSIS,
Secretarius Ven. Capituli.

STEPHANUS PIERRAZ ABBAS.

Bartholomæus Ody, Prior claustralis.
Petrus Josephus Salzman, Rector Xenodochii Agaunensis.
Michael Aloysius Advocat, Curatus Choasii.
Joannes Petrus Vallet, Curatus Vollegii.
Petrus Ludovicus Barman, Curatus Ultra-Rhodaui.

Mauritius Josephus Timotheus Barman, Sacellanus Bagnis.
Joannes Baptista Helzelet, Can. Reg.
Emmanuel Pignat, Curatus Summarum Alpium.
Petrus Josephus Meilland, Sacellanus Sembrancherii.
Franciscus De Rivaz, Procurator Generalis.
Stephanus J. Maret, Subdiaconus.
Franciscus Jacobus Rappaz, Presbyter.
Dominicus Avanthey, Presbyter.
Augustinus Claivaz, Presbyter.

APPROBATIO SANCTÆ SEDIS.

Sacra Congregatio Emorum et Rmorum S. R. E. Cardinalium, negotiis et consultationibus Eporum et Regularium præposita, referente Emo Dno Cardinali Naro ponente consideratis considerandis, ac re maturè perpensâ præinsertas Constitutiones cum modificationibus ab Eodem Emo propositis, et hic adnexis benignè approbavit: et ad Dnum Secretarium cum SSmo.

Romæ, 10 Martii 1820.

Et factâ de præmissis relatione SSmo Dno Nostro ab infrascripto Dno Secretario in Audientiâ diei 14 Aprilis 1820. Sanctitas Sua resolutionem Sacræ Congregationis benignè approbavit cum dispensatione tamen votorum simplicium quotiescumque conversi è canonica dimissi fuerunt.

Romæ, etc.

B. Card.^{lis} Pacca Præf.^{us}.
C. Archiep. Chalced.^s Secretarius.

INDEX TITULORUM.

PARS PRIMA.

Constitutiones communes complectens.

CAPUT. I. De Dispositione temporis.....	Pag.	3
CAP. II. De Officio et cultu Divino.....		4
CAP. III. De Oratione et exercitiis Divinis		5
CAP. IV. De Votorum, Regulæ et Constitutionum observantiâ		6
CAP. V. De Pauperate.....		6
CAP. VI. De Castitate		8

	Pag.
CAP. VII. De Voto Obedientiæ.....	9
CAP. VIII. De Conversatione.....	9
CAP. IX. De Silentio et Recreatione.....	10
CAP. X. De Refectorio.....	11
CAP. XI. De Dormitorio.....	12
CAP. XII. De Correctione fraternâ et Capitulo claustrali.....	12
CAP. XIII. De Infirmis.....	13
CAP. XIV. De Defunctis.....	14
CAP. XV. De Habitu et Tonsurâ.....	15

PARS SECUNDA.

De admittendis ad Religionem.

CAPUT. I. De Examine recipiendorum.....	15
CAP. II. De Institutione Novitiorum.....	16
CAP. III. De Donatis seu Conversis.....	17
CAP. IV. De Junioribus professis.....	17
CAP. V. De Studiis et Institutione.....	18

PARS TERTIA.

De Officiis Communibus.

CAPUT. I. De Regulis Communibu Officiariorum.....	20
CAP. II. De Priore claustrali.....	21
CAP. III. De Discretis seu Assistentibus.....	23
CAP. IV. De Secretario, Archivo et Sigillo.....	24
CAP. V. De Sacristâ.....	25
CAP. VI. De Procuratore.....	26
CAP. VII. De Æconomo.....	28
CAP. VIII. De Vestiario.....	29
CAP. IX. De Bibliothecario.....	31
CAP. X. De Infirmario.....	31
CAP. XI. De Ostiario.....	31
CAP. XII. De Parochis et Vicariis.....	32
CAP. XIII. De Hospitalario.....	35

PARS QUARTA.

De Regimine Abbatie.

CAPUT. I. De Administratione.....	36
CAP. II. De Abbate.....	37
CAP. III. De Electionibus.....	39
CAP. IV. De Creatione et Amotione Officiariorum et Benefi- ciariorum.....	40
CAP. V. De Visitoribus.....	42
CAP. VI. De Capitulo Generali.....	43
CAP. VII. De Spoliis.....	45